

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากการค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมสังออกพัสดุไม้แข็งในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ.2539-2543 : กรณีศึกษา บริษัท เชียงใหม่ไฟรเซ็นฟูดส์ จำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมสังออกพัสดุไม้แข็งในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ.2539-2543 โดยทำการ วิเคราะห์จากงบการเงินทั้ง 5 ปี ของบริษัท เชียงใหม่ไฟรเซ็นฟูดส์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ ในการวิเคราะห์ได้แก่ การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และการ วิเคราะห์งบกระแสเงินสด

การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานได้แยกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจากการเงินเฉพาะบริษัท
- การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจากการเงินรวม

โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

~~ผลจากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจากการเงินเฉพาะบริษัท~~

ผลการดำเนินงานเฉพาะบริษัทของบริษัท เชียงใหม่ไฟรเซ็นฟูดส์ จำกัด (มหาชน) พบว่า แหล่งเงินทุนของบริษัทได้มาจากแหล่งภายในคือจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วน ใหญ่คือร้อยละ 74.88 และจากการถ่ายทอดจากแหล่งเงินทุนภายนอกร้อยละ 25.12 เมื่อเทียบกับหนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ.2541 บริษัทมีการเพิ่มงบประมาณ 85 ล้านบาท สำหรับการลงทุนในสินทรัพย์รวมนั้นพบว่า บริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์固定资产 ที่สุด ก็คือเฉลี่ยร้อยละ 50.06 รองลงมาคือสินทรัพย์หมุนเวียนเฉลี่ยร้อยละ 49.07 ซึ่งสินทรัพย์หมุนเวียน ส่วนใหญ่ของบริษัทในปี พ.ศ.2539-2541 ได้แก่รายการสินค้าคงเหลือ ส่วนในปี พ.ศ.2542-2543 ได้แก่ รายการเงินสดและเงินฝากธนาคาร ส่งผลทำให้บริษัทมีสภาพคล่องที่ดีขึ้นเห็นได้จากการที่ บริษัทมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเริ่วที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2542-2543 ส่วนผลการดำเนินงานพบว่า ใน ช่วงที่ทำการศึกษานั้นบริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดี คือมีผลกำไรจากการดำเนินงาน ยกเว้นในปี พ.ศ.2540 ที่บริษัทมีผลขาดทุนจากการดำเนินงาน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลได้ประกาศ

เปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากเดิมที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบครรค្រ้าเงินมาเป็นแบบลอยตัว ทำให้บริษัทเกิดผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนจากหนี้สินบางส่วนที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่ยังไม่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง นอกจากนี้ยังพบว่า บริษัทมีกำไรขั้นต้นที่เพียงพอต่อการจัดสรรสำรองไว้ใช้จ่ายในการดำเนินงานและดอกเบี้ยจ่าย ประกอบกับบริษัทมีจำนวนคงเหลือจ่ายที่ลดน้อยลงเป็นผลจากการที่บริษัทมีหนี้สินระยะยาวลดลง ทางด้านการดำเนินงานของบริษัทพบว่า บริษัทมีความสามารถในการติดตามหนี้ได้ดี ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วบริษัทสามารถเก็บหนี้ได้ภายในระยะเวลา 11.40 วัน แต่บริษัทยังคงมีระยะเวลาในการเก็บดินดักเป็นเวลามากถึง 106.34 วัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นการเก็บรักษาสินค้าคงเหลือก่อนที่จะรูปเพื่อรอจ่ายต่อไป และเนื่องจากสินค้าของบริษัทเป็นพืชผลทางการเกษตรซึ่งอาจจะเน่าเสียได้ถ้ามีการเก็บรักษาไว้นานจนเกินไปบริษัทจึงควรจะให้ความสำคัญแก่ระยะเวลาในการเก็บสินค้าคงเหลือให้มากขึ้น เพื่อป้องกันผลเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และในด้านอัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิซึ่งเป็นตัววัดประสิทธิภาพในการทำกำไรของบริษัทที่สำคัญนั้นพบว่า บริษัทมีอัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิโดยเฉลี่ยร้อยละ 14.39 ซึ่งการศึกษาพบว่าในปี พ.ศ.2541 บริษัทมีอัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิสูงที่สุดคือเท่ากับร้อยละ 35.17 เนื่องจากบริษัทสามารถทำยอดขายได้เป็นจำนวนมาก และยังสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ดีอีกด้วย

สำหรับด้านกระแสเงินสดของบริษัทในช่วงที่ทำการศึกษาพบว่า บริษัทมีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเพียงพอที่จะนำมาใช้จ่ายในการลงทุน และเพียงพอที่จะนำมาชำระหนี้สินของบริษัท ยกเว้นในปี พ.ศ. 2542 ที่บริษัทมีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่ไม่เพียงพอที่จะจ่ายลงทุน และชำระหนี้ เนื่องจากในปี พ.ศ.2542 บริษัทมียอดขายที่ลดลง และมีการจ่ายเงินในการผลิตสินค้า จ่ายค่าเชื้อ และเม็ดคัพน์ที่เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคุณภาพกำไรของบริษัทจะพบว่า บริษัทมีอัตราส่วนคุณภาพกำไรเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 เท่า มีคุณภาพกำไรสูงที่สุดในปี พ.ศ.2539 และต่ำที่สุดในปี พ.ศ.2540 ต่อมาในปี พ.ศ.2541-2543 คุณภาพกำไรเริ่มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งการที่บริษัทมีคุณภาพกำไรต่ำในปี พ.ศ.2540 เนื่องจากบริษัทมีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ยังไม่ได้มีการจ่ายออกไปเป็นตัวเงินเป็นจำนวนมาก ทำให้กำไรที่แสดงไว้สูงเกินไป

ผลจากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจากการเงินรวมของบริษัท

การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทจากการเงินรวมจะทำการวิเคราะห์งบการเงินเพียง 2 ปี คือ ปี พ.ศ.2541 และ 2542 เนื่องจากบริษัทมีการลงทุนในบริษัทย่อยที่ประเทศจีนตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 และจำหน่ายเงินลงทุนไปใน พ.ศ. 2543 ซึ่งการวิเคราะห์พบว่า เงินทุนของบริษัทมาจาก

ส่วนของผู้ถือหุ้นมากกว่าจากการกู้ยืมเงิน และบริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนมากกว่าสินทรัพย์ถาวร ซึ่งสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่ของบริษัทในปี พ.ศ.2541 คือรายการสินค้าคงเหลือ และในปี พ.ศ.2542 สินทรัพย์หมุนเวียนส่วนใหญ่คือเงินสดและเงินฝากธนาคาร สำหรับผลการดำเนินงานของบริษัท พบว่าบริษัทมีผลกำไรจากการดำเนินงานทั้งในปี พ.ศ.2541 และ 2542 และมีอัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ เท่ากับร้อยละ 33.29 และ 17.80 ในปี พ.ศ.2541 และ 2542 ตามลำดับ

สำหรับงบกระแสเงินสดของการเงินรวมจะมีเพียงงบกระแสเงินสดสำหรับปี พ.ศ.2542 เท่านั้น จากการศึกษาจะพบว่าบริษัทมีกระแสเงินสดไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้จ่ายลงทุน และสำราะหนี้ ส่วนของคุณภาพกำไรในปี พ.ศ.2542 พบว่ามีอัตราส่วนเท่ากับ 1 เท่า หมายถึงบริษัทแทบจะไม่มีความแตกต่างระหว่างกำไรที่เป็นกระแสเงินสด กับกำไรที่แสดงไว้ในงบการเงินเลย เงินสดที่ได้จากการดำเนินงานเป็นเงินสดที่เป็นกำไรที่แท้จริงของบริษัทนั้นเอง

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจากการเงินทั้งที่เป็นงบการเงินเฉพาะบริษัท และงบการเงินรวมจะพบว่า ผลการดำเนินงานโดยรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมาก เนื่องจากการลงทุนในบริษัทย่อยของบริษัทมีจำนวนไม่มาก และยังเป็นการลงทุนเพื่อให้บริษัทย่อยทดลองผลิตผลิตภัณฑ์ตัวใหม่เท่านั้น ไม่ได้มีการผลิตเพื่อขายจริง และเป็นการลงทุนในระยะเวลาสั้นๆคือลงทุนในปี พ.ศ.2541 และขายเงินลงทุนในบริษัทย่อยในปี พ.ศ.2543 ผลการดำเนินงานจึงไม่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างมากนัก

* 76-27
↓ ข้อเสนอแนะ

1. การให้ความสำคัญในเรื่องการคุ้มครองสิทธิ์ของลูกค้า เนื่องจากวัตถุประสงค์ที่บริษัทนำมาใช้ในการผลิตนี้เป็นพิเศษทางการเกษตรที่เน่าเสียได้ง่าย บริษัทจึงต้องมีความระมัดระวังในเรื่องการเก็บรักษาวัตถุประสงค์ก่อนจะนำไปผลิตให้มาก มิฉะนั้นอาจทำให้สินค้าที่ผลิตออกมาน้ำดี คุณภาพ และยังอาจทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายอีกด้วย
2. จากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่นัก เพื่อความอยู่รอด บริษัทควรต้องหันมาควบคุมคืนทุน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานให้ดี แต่ทั้งนี้บริษัทจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของสินค้าด้วย เนื่องจากบริษัทประกอบธุรกิจส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศไทย ซึ่งเป็นลูกค้ารายสำคัญ และเป็นประเทศที่มีการเข้มงวดเรื่องคุณภาพสินค้าเป็นอย่างมาก เพราะถ้าสินค้าไม่ได้คุณภาพเดิ่งอาจทำให้บริษัทเสียลูกค้าไปได้ ซึ่งในปัจจุบันการหาลูกค้าใหม่ทำได้ยากมากขึ้น

3. ควรมีการกำหนดนโยบายการตั้งราคาที่เหมาะสม เนื่องจากในปัจจุบันบริษัทมีคู่แข่งขัน คือ บริษัทในประเทศไทยซึ่งมีการขายสินค้าในราคาที่ต่ำกว่า บริษัทจึงต้องมีการตั้งราคาสินค้าใหม่ ให้สูงกว่าเดิม หรืออาจจะมีข้อเสนอที่ดีกว่าให้ลูกค้า เพื่อจะสามารถแข่งขันกับบริษัทคู่แข่งขันได้
4. บริษัทควรมีเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เหมาะสม เช่น การทำสัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า เป็นต้น
5. ควรมีการอบรม และพัฒนาบุคลากรผู้มีหน้าที่ให้ความรู้ และให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรผู้ร่วมโครงการของบริษัทอย่างสม่ำเสมอ